

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

นักสู้

มีอะไรใหม่วันนี้ (มีเกี่ยวกับประเทศลาวเมื่อวานนี้ครับ ที่เขาว่าจะเอารถหกล้อ มา ปรากฏว่าเป็นรถสิบล้อครับ) เป็นนักสู้ด้วย เขามาขอของ เราก็อ่า เอา มาได้เลย รถ ก็ล้อละ หกล้อเขาว่า เออ เอามาเลยฟาดเต็มรถนั่นละก็ล้อก็ตาม เขาก็ฟาดเอาสิบล้อมา ที่แรกเขาว่าจะเอาหกล้อมา พอทางนี้ว่าก็ล้อก็เอามาเถอะจะฟาดให้เต็มรถแหละ เขาก็ ฟาดมาสิบล้อ ทางนี้ก็ฟาดเต็มรถอีกเหมือนกัน นั่นเห็นไหมละ มันถึงกัน สิบล้อเต็มรถ ขนออกจากโกดัง ของทุกอย่างขนจากนั้น ข้าวสาร ทั้งข้าวเจ้า ข้าวเหนียว พวกน้ำปลา น้ำมันพืช ขนมปัง แล้วอะไรหลายอย่าง เราบอกไว้อย่างเดียวว่า น้ำตาลเราไม่ให้ ไม่ให้ จริง ๆ

เพราะน้ำตาลเราเอาไว้เพื่อโรงพยาบาลทั้งหลาย ให้ได้ทุกโรงๆ มากี่โรงก็ได้ทุก โรง ถูหนึ่งมัน ๕๐ กิโล ไม่ใช่กระสอบใหญ่ร้อยกิโล อันนี้เป็นประจำทุกโรงพยาบาล โรงไหนมาให้ได้นี้เป็นประจำ แต่ทางเวียงจันทน์เราบอกเราไม่ให้ว่างเลย ขาดน้ำตาล อย่างเดียวที่อยู่ในโกดัง เราบอกเราจะเอาไว้ให้โรงพยาบาลทั้งหลาย เรื่องเป็นอย่างนั้น เวียงจันทน์เขาว่าจะมาหกล้อ เอามากี่ล้อก็มาเถอะฟาดให้มันเต็ม เขาซัดมาสิบล้อ เราก็อ่าเต็มเหนียวเลย นั่นเห็นไหมมันถึงกัน ที่แรกเขาบอกเขาจะเอามาหกล้อ เอากี่ล้อก็มา เถอะ นี้ต่อบกัน จะฟาดให้มันเต็มรถนั่นแหละ เขาก็ฟาดมาสิบล้อ รถสิบล้อมาก็ฟาดนี้ เต็มรถเลย นั่นเห็นไหมละ เต็มรถเลย จึงเรียกว่านักสู้ พูดคำไหนเป็นยังไงเป็นไป ตามนั้น มากี่ล้อก็มาเถอะ เขาเอาสิบล้อมาก็ใส่เต็มไปเลย

โน่นเห็นไหมเขาเอามาแล้ว สั่งมานะนี้ สั่งมาจากตลาดเข้ามาแทนทันทีเลย ก็ เมื่อวานนี้เอาจนกระทั่งเกือบหมดจริงๆ ส่วนข้าวเจ้ายังเหลือพอประมาณ โรงพยาบาล มากี่ได้ครบตลอด ส่วนข้าวเหนียวยังเหลืออีกสามสี่ถุง นี้นี่เขาเอามาเต็มแหละ นักสู้ เข้าใจไหม สู้ด้วยความเมตตา มีเท่าไรหมด เราพูดจริงๆ พูดตามความสัตย์ความจริง เรียกว่าถึงไหนถึงกัน คิดดูอย่างพูดกับพวกเวียงจันทน์ เขาจะมาขอของ เราก็อ่า เอา มา เขาว่าจะเอารถหกล้อมา จะเอาเท่าไรล้อมาก็มาเถอะเราว่างั้น ฟาดให้มันเต็มหมดแหละ แล้วเขาเอาสิบล้อมา เราก็อ่าเต็มเลย นั่นเห็นไหมละ อย่างนั้นละถ้าสู้

อย่างที่โรงพยาบาลศูนย์ นี้แผนกตา อันนี้ก็เหมือนกัน เราบอกเรารับให้ทั้งหมด เครื่องมือตา เอา สั่งมาเลยเราจะรับให้ทั้งหมด ให้โรงพยาบาลศูนย์เป็นศูนย์ดวงตาใน นั้น แถวนี่มานี่หมด ก็ยังมีแต่ศรีนครินทร์ นั่นเขาก็ยอมรับว่าของเขาสู้ของเราไม่ได้ คือ แผนกตานะสู้ของเราไม่ได้ เพราะของเรานี้ใหม่เอี่ยมด้วย และไม่มีบกพร่องด้วย นี่เขาก็

ขอมาอีกเห็นไหมล่ะ แผนกตาล้วนๆ ขอมาอีกเท่าไร (เจ็ดล้านสองแสนครับ) เออ เจ็ดล้านสองแสน ทางนั้นมาทางนี้ก็ตุ้มเลยรับเลย นั่นเห็นไหมล่ะ เราบอก เอา เรื่องตามา เราจะรับให้หมด ว่าจ้ะ นี่มันเข้ากันได้ไหม ทีนี้พอเขาซัดเข้ามาตุมหลังนี้เจ็ดล้านสองแสน เราก็รับตุมเลย พอตีเวียงจันทน์มาอีกแปดล้านก็แสน (๘ ล้าน ๕ แสน ๘ หมื่นครับ) เออ นั่นเป็น ๑๕ ล้าน เกือบ ๑๖ ล้าน เราก็ตุมเลยเอาเลย อย่างนี้ละ ทางโน้นก็ตา ทางนี้ก็ตา

ตาเป็นของสำคัญมากนะ เราพิจารณาทุกอย่างแล้วก่อนที่จะแสดงออกทุกอย่าง ช่วยโลกอะไรที่จำเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง เช่นอย่างตานั้นเป็นความสำคัญมาก ขนาดที่เรายกภาพขึ้นเปรียบ ถ้าเห็นใครจะมาแย้งเราเราจะซัดกันเดี๋ยวนี้อะ เออให้ศาลาหลังนี้แตก คือว่าเง ตาเป็นของสำคัญ ถ้าตายดีอยู่ จะหูหนวก อวัยวะข้างขาจะขาดตกบกพร่องอะไรก็ตาม ตายดีก็ยังมีความหมายเต็มตัวของมัน พอตาบอดเสียอย่างเดี๋ยวนี้อะ หมดความหมายทั้งหมดเลย นี่เราสนใจจุดนี้

คนเราอยู่ได้เพราะตา พอตื่นขึ้นมามันเห็นนั่นเห็นนี่ อย่างเขามาเที่ยวทางโน้นทางนี้เขาเอาตาเข้ามา ไม่ได้เอาคนตาบอดมาเที่ยวดูนั่นดูนี่นะ เขาเอาคนตาดีมา ภาคไหนๆ เข้ามานี้ มาเที่ยวทางโน้นทางนี้ก็เพราะตานั้นสำคัญ เราจึงช่วยทางตา นี่เขาขอมาเจ็ดล้าน เจ็ดล้านก็ให้กันเลย สมกับที่ว่า เอา จะรับทั้งหมดเรื่องตา นี่เป็นเครื่องมือใหม่เข้ามาเขาว่า มาทั้งหมดเราจะให้ทั้งหมดเลย ทางโน้นไปก็แปดล้านกว่า เกือบ ๑๖ ล้าน คราวนี้ ก็อย่างนั้นแล้วเรา การเงินการทองเราไม่คำนึงถึงความได้ความเสียหายหมดยังอะไรแหละ เราคำนึงถึงความจำเป็น มีเท่าไรทุ่มใส่เลยๆ จนกระทั่งว่าหมดแล้ว เหน็ดหมดแล้วหรือ เออ พักเสียก่อน แต่ทางนี้ยังจะขยับอีกนะจะให้ อย่างนั้นละเรา เอาอย่างนั้น

เรื่องตาเป็นของสำคัญเราจึงช่วย นอกจากนั้นแล้วยังจะไปตั้งศูนย์ที่ใดที่หนึ่งอีก ทางภาคอีสานนี่อีกสักจุดหนึ่ง จากนั้นก็ไปภาคนี้ภาคนี้ให้ทั่วถึงกันตามลำดับลำดับ ถ้าเรายังไม่ตายจะเป็นอย่างนั้นไม่เป็นอย่างอื่น ทางตาเราให้สมบูรณ์ที่เราช่วยตรงไหน โรงพยาบาลศูนย์เรียกว่าให้สมบูรณ์เลยเทียว ไม่ให้ขัดข้อง ทุกอย่างเราถามหมอเลย อะโรคบกพร่องๆ เพราะเราเปิดแล้วนี่ อะโรคบกพร่องดูหมอเลย เพราะฉะนั้นเขาขอมาเจ็ดล้านกว่า จึงให้เลยทันที มันรับกันอย่างนี้

เราไม่ได้เอามือเขียนดินลบนะ มือเขียนมือลบ ด้วยเหตุด้วยผลทั้งนั้น ว่าอะไรถึงไหนถึงกันเลย คำพูดให้ตรงกับเหตุกับผล การกระทำให้ตรงกับเหตุกับผล ไม่ใช่เหลวไหล พุดอย่างนี้ทำอย่างนั้นเราไม่เอา ใครก็ตามไม่คบ คนประเภทนั้นพระประเภทนั้นไม่คบ พุดอย่างหนึ่งทำอย่างหนึ่งๆ เหลาะๆ เหลาะๆ เราไม่เคยมี ถ้าลง

ไหนแล้วก็ถึงไหนถึงกัน ยกตัวอย่างอย่างที่ว่าเวียงจันทน์เขาว่าจะเอารถหกล้อมา ก็ล้อก็มา
 เกอะ เห็นไหมละ จะพาดีให้มันเต็มรถ เขาก็เอาสิบล้อมา ทางนี้ก็ใส่ตุ้มเลยสิบล้อเต็ม
 นั้น มันก็รับกันอย่างนั้น เขาว่าจะเอาหกล้อมา เขาก็ล้อก็มาเกอะจะพาดีให้มันเต็มหมด
 เขาก็พาดีสิบล้อมาทดลองเรา เราก็จัดตุ้มเลย หงายไปเวียงจันทน์แล้วเดี๋ยวนี้ หงายไป
 เวียงจันทน์ตั้งแต่วาน สู้เราไม่ได้ รถสิบล้อเต็ม นั้น

เราทำต่อโลกนี้เราทำด้วยความเมตตาณะ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีอดมีอัน อะไรๆ
 เอาเลยๆ หมดยังไม่คำนึง จนกระทั่งหมดจริง ๆ แล้ว เอา พักไว้ก่อน อย่างนั้นตลอดมา
 ไปเมื่อวานก็ไปภูหลวง ก็รู้แล้วว่าโรงพยาบาลนี้ขาดแคลนมากตลอด โรงพยาบาลนี้เราก็ก
 ถามถึงที่ของเขามีเท่าไร เรารู้ว่ามันแคบไปนะ แล้วที่ต่อกันไปนี้เขาไม่ขายหรือ ให้ติดต่อ
 เขา ถ้าเขาขายเราจะซื้อให้เรบอก พอดีเขาไม่ขายมันก็หมดปัญญาเมื่อเขาไม่ขาย
 เพราะฉะนั้นโรงพยาบาลจึงคับแคบอยู่ตลอดมา แล้วขาดแคลนอยู่ตลอดเหมือนกัน

จนกระทั่งหมอเขาพูดเห็นเราไปส่ง ถ้าหลวงตามาส่งนี้ก็ทุนรายจ่ายไปเยอะ คือ
 เดือนหนึ่งในโรงพยาบาลนี้อย่างน้อยต้องจ่ายเดือนละหมื่น ๆ ถ้าหลวงตามานี้แต่ละครั้ง
 ลดลงไปตั้งสี่พัน จะได้จ่ายเพียงหกพัน เขาก็บอกชัด ๆ เราก็กไปให้ประจำทุกเดือนแหละ
 เราส่งสาร เมื่อวานเอาของไปให้เรียบร้อยแล้วเขาก็ติดต่อขอรถแอมบูแลนซ์รถพยาบาล
 นี้เราก็กให้ ส่งแล้วเดี๋ยวนี้ จะไปให้โรงพยาบาลนี้ ไม่มีละเงินในตัวของเรา เรียกว่าไม่มี
 ถ้าเรายังไม่ตายจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป

เวลาเราตายเราก็กได้บอกกับลูกศิษย์ลูกหาเอาไว้ เพราะเขาเคยโจมตีท่านอาจารย์
 ฝันของเรา เราสลดสังเวชเรื่อยมา ลานโพธิ์ลานผีเขาโจมตีหลวงปู่ฝันมา บอกว่าท่าน
 อาจารย์ฝันเวลามรณภาพแล้ว ตอนนั้นเงินยังมีค่ามากอยู่นะ นั้นละตอนท่านมรณภาพ
 ๒๕๒๐ เขาโฆษณาขึ้นมาเลยว่า ท่านอาจารย์ฝันมีเงินหนึ่งล้านห้าแสนบาท เขาโจมตี
 ท่าน จนกระทั่งสมเด็จพระมหามุณีวงศ์ท่านสะดุ้งใหญ่เลย โอ้ ทำไมเขามาโจมตีครูบา
 อาจารย์เราได้ถึงขนาดนี้ ท่านก็ไม่คิดถึงใครละว่าจะรู้เรื่องนี้ได้ดี คิดถึงเรา ท่านก็มาเลย
 มาหาเรา

ไปพบกันหน้าวัด เรากำลังออก รถทางโน้นมาเปิดไฟพาบ นี่รถคนนี้จะมุ่งใส่เรา
 นะ เอ้า เราจอดทางข้างนี้ ทางโน้นจะจอดทางนี้ เราก็กแอบจอดทางนั้น ท่านก็จอด
 ทางนั้น จะไปไหนละนี้ท่านวางั้น ก็ท่านสนิทกับเรามาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว ท่านเป็น
 สมเด็จ เราเป็นอิตาบัวอยู่ก็ยังมีสนิทได้ เข้าใจไหม เหมือนลูกกับพ่อกับแม่ พ่อแม่จะ
 ยศถาบรดาศักดิ์สูงต่ำขนาดไหน ก็นี่คือลูก มันถือสิทธิ์ตลอด นี้เราก็กถือสิทธิ์ความสนิท
 สนมกัน เฮ้ย จะไปไหนละ ท่านวางั้น ไปไหนก็ไปละไม่ใช่คนตาย

กำลังจะพูดเดี๋ยวนี้ พอดีกัน ท่านว่า ท่านก็เลยมาเล่าเรื่องท่านอาจารย์ฝันให้ฟัง ว่าเขาโจมตีท่านอาจารย์ฝัน พวกลานโพธิ์ ว่าท่านอาจารย์ฝันมีเงิน เวลานี้ท่านตายไปแล้วยังมีเงินอยู่ตั้งล้านห้าแสน เขาโจมตีท่าน ก็ไม่มองเห็นใคร คิดเห็นแต่ท่านอาจารย์เท่านั้นละ เรียกอาจารย์นะเดี๋ยวนี้มันต่างคนต่างแก แต่ก่อนเรียกท่านมหา คิดเห็นแต่ท่านอาจารย์จะทราบเรื่องราวได้ดี ทราบ เรียบอกงั้นเลย เอ้าว่ามา ท่านก็เลยเล่าเรื่องนี้มา เราก็เลยกราบเรียนท่านว่า เงินล้านห้าแสนนี้ท่านกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว สิ่งเสียตั้งแต่ท่านยังไม่สิ้นชีวิต ห้าแสนนี้ให้เอาไปตรงนั้น วัดธาตุนาเวง แล้วห้าแสนนี้เอาไปวัดนั้น ห้าแสนนี้เอามาทางนี้สำหรับวัดอุดมสมพร

ตอนนั้นยังไม่ได้สร้างโรงพยาบาล ห้าแสนนี้เอาไว้วัดอุดมสมพร ให้ทำประโยชน์ทางนี้ ท่านสั่ง พอกราบเรียนท่านอย่างนั้น ท่านก็ว่า เออ คราวนี้ได้ความจะไปแก้ข่าว เราก็เลยเงียบไปเลย นี่เวลาหลวงตาบัวตายมันจะมีข่าวอย่างนี้นะ คือเงินหลวงตาบัวจะยังเหลือแน่นอนในบัญชี แต่ว่าเหลือเท่าไรนั้นเพื่อโลกทั้งหมด ไม่ได้เพื่อเราแม่บาทหนึ่ง เราพูดตรงๆ อย่างนี้ นี่เวลาหลวงตาบัวตายแล้วจะยังเหลือเงินอยู่เป็นล้านๆ เราเอาไว้นี้เอาไว้เพื่ออะไร เรามีความหมายไว้แล้ว หากมีความจำเป็นอะไรจะเอาเงินจำนวนนี้ออกช่วยๆ ที่เราสงวนไว้ละ คือเราไม่ให้หมดทีเดียว เอาไว้สำหรับที่จำเป็น ควรจะตุมเลยก็ตุมเลย เงินจำนวนที่เราตัดเอาไว้ๆ เพราะฉะนั้นในบัญชีจึงมีเงินไว้เพื่ออันนี้เอง เราไม่จ่ายหมดทีเดียว คือเราไว้เพื่อความจำเป็น

เวลาหลวงตาบัวตายแล้วเขาโจมตีหลวงตาบัวมีเงินเท่านั้นล้านเท่านี้ล้าน ให้อ้าปากนะแก้เขาไม่ได้ เข้าใจไหม นี่เราเปิดปากให้แล้วให้แก้ เข้าใจหรือ หลวงตาบัวจะไม่มีเงินสักบาทแหละติดตัวเอง จะมีอยู่กับโลกทั้งนั้น ไม่มีอะไรเหลือสำหรับเรา ถึงเงินจะมีอยู่ในบัญชีมากน้อยก็บัญชีเพื่อโลกบอกเลย ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ ไม่มีเพื่อเรา เราตายแล้วเงินจำนวนนี้ก็เพื่อโลกตลอดไป สืบทอดกันไป เราช่วยโลกช่วยขนาดนั้น จนกระทั่งถึงทำพินัยกรรม เราทำจริง ๆ นะทำพินัยกรรม

เวลาเราตายแล้วคนมาบริจาคเผาศพเรามากน้อยเพียงไร จำนวนเท่าไร ให้ตั้งกรรมการขึ้นเก็บหอมรอมริบเงินจำนวนนี้ไม่ให้ใครมาแตะ เช่นอย่างเขาจะมาปลุกมาสร้างโรงนั้นโรงนี้ เพื่อมาประดับโลงผีหลวงตาบัว ไม่เอา อย่าเอามายุ่งนะ โลงผีคนตายอยู่ในนั้น แล้วโลงผีเอาอะไรมาประดับ ห้ามไม่ให้เอาเงินจำนวนเหล่านี้มาปลุกสร้างนั้นนี้หุรหุราฟุฟ่าต้อนรับแขกรับคน ให้เป็นเกียรติเป็นแกลดอะไรก็ไม่รู้ละ เราปิดหมดไม่ให้มาทำ

เงินจำนวนนี้เราจะเอาเข้าส่วนรวม ตั้งคณะกรรมการให้เก็บไว้ เรียบร้อยแล้วให้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมดในวาระสุดท้าย สำหรับเราเผาด้วยไฟ เงินมี

ประโยชน์อยู่สำหรับผู้มีชีวิต เราจะเอาซื้อทองคำเข้าคลังหลวงเพื่อประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา นี่เป็นวาระสุดท้ายของเราที่ช่วยโลก เรียกว่าช่วยไม้ให้มีเหลือเลย ท่านจะไปหาที่ไหนในประเทศไทย ที่เขาโจมตีอะไรก็โจมตี เรื่องน้ำมันก็ไปตามบ้า มันไปได้ไม่ได้ เรื่องเปรตเรื่องผีเรื่องยักษ์เรื่องมารเรื่องภูตเรื่องคุณ เขาก็ไปตามเรื่องของเขา เรื่องของเราเราก็ไปตามเรื่องของเรา ไปยุ่งกันอะไร อย่าไปตำหนิติเตียนเขา ก็เขามีอย่างนั้นเขาก็ออกมาอย่างนั้น เรามีอย่างนี้เราก็ทำของเราอย่างนี้ ต่างคนต่างมี

การเสวยกรรมดีชั่วก็เป็นของใครของเรา เช่นเขามาโจมตีเราถึงขนาดขาดเป็นพระ เพราะไปวิพากษ์วิจารณ์ เอา วิจารณ์ไป เราวางั้น เราจะทำประโยชน์ให้โลก รัฐบาลไม่วิพากษ์วิจารณ์ยังงี้ พูดให้มันชัดๆ ยังงี้ อะไรที่เป็นส่วนใหญ่มุ่งไปด้วยความสกปรก ไม่อยู่ในวงรัฐบาลจะอยู่ในวงไหน ไม่แห่เข้าบ้างได้หรือ ไม่เตือนบ้างได้หรือ นี่ละเขาว่าไปวิพากษ์วิจารณ์ ที่ว่าเตือนเข้าไปๆ เพราะเอาธรรมเตือนเข้าไป เพื่อความสะอาดให้พอดูได้บ้าง มันก็ว่ามาอย่างนี้ นี่ละปากสกปรก ปากอมขี้

ปากของเราปากอมธรรม สอนโลกเพื่อความเป็นผลเป็นประโยชน์ทั้งหมด เราไม่ได้สอนโลกให้เป็นความฉิบหายวายปวงแต่ไหนแต่ไรมา สอนโลกเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเวลา ๗ ปี ช่วยชาติบ้านเมืองสอนทั่วประเทศไทย ไม่มีความเสียหายจากคำสอนนี้เลย แล้วเวลานี้คำสอนยังออกกระจายไปทั่วประเทศ จากวิทยุที่ตั้งในที่ต่างๆ เต็มไปหมด เราทำประโยชน์ให้โลกเราทำเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเลย ตื่นขึ้นมาปั๊บออกแล้วนะจิต มันจะออกโดยหลักธรรมชาติ ตื่นขึ้นมาปั๊บมันจะส่ายไปแล้ว ที่ไหนควรจะเป็นมากน้อยที่จะช่วยเหลือ ส่วนช่วยเหลือเป็นพื้นก็มี ส่วนของเราที่จะช่วยเหลือโดยเฉพาะก็มี มันออกแล้วๆ

ส่วนที่จะมาคิดกับเรานี้เราไม่ได้คิดเลยนะพูดจริงๆ ไม่มีเลย ที่จะมาห่วงมาใยอย่างลูกศิษย์ลูกหาเป็นบ่าวอยู่นี้ พอตตปุ้ดออกมา ท้องไม่ค่อยดี เอายานั่นเอายานี้มาใส่ท้อง ตดก็ไม่ได้ คนมันมีตดได้ทุกคนใช้ไหม ทำไมเราจะตดไม่ได้ พอตตเท่านั้น ตดพวกนั้นไม่เป็นไร ถ้าเราตดปั๊บ ท้องเสียหรือ ไปหายาแก้ท้องมา มันเป็นบ่าวลูกศิษย์เรา เราสบายเฉย ไปได้ก็ไป ไปไม่ได้เราก็ไม่ไป พวกนั้นส่งยามานี้ ยาแก้ท้อง ยาแก้เส้น ยาแก้แน่นแก้นี้ ยุ่งไปหมดเลย นี่พวกยุ่ง เราไม่ได้ยุ่งนะ พวกนี้ยุ่งต่างหาก พวกกันเข้าใจพวกยุ่งพวกนี้ละ

เราไม่มีอะไรพูดจริงๆ สำหรับเราเองไม่มี จะเป็นความกังวลในธาตุในชั้นของเรานี้ไม่มี เป็นอะไรก็รู้มันอยู่ เรียนมันจบแล้วนี่ เจ็บปวดแสบร้อนที่ตรงไหน ควรจะใส่ยากี้ใส่ไปเสียเล็กๆ น้อยๆ เป็นธรรมดาๆ เมื่อถึงกาลเวลาเอาไว้ไม่อยู่หรือ ปิดปั๊บเดียวไปเลย เพราะความไปของเราก็ก็นั่งอยู่ในหัวใจนี้แล้ว คำสอนพระพุทธเจ้าเป็นธรรม

เต็มอยู่ในหัวใจเราแล้ว ผิดไปไหน ว่าอะไรถูกเป้งๆ เลย หัวใจนี้ไม่ผิดเลย พูดอย่างนี้ เราก็งงระลึกได้ทีไปอยู่กระโหม โพนทอง ที่ว่าเขาตายกันอย่างน้อยวันละสามศพ ถึงวัน ละแปดศพ โลกซัดหัวกอะไร เราอยู่ในป่าเขาไปนิมนต์มากุสลา สุดท้ายมากุสลาทั้งวัน ไม่ได้กลับวัด คนนั้นเอามา คนนี้เอามา มากุสลา ธมฺมา

แถวนี้ไม่มีพระ กุสลาเราเลยคล่องยิ่งกว่าปาฏิโมกข์นะ สุดท้ายก็มาเป็นขึ้นที่ เราชิ รู้สึกว่าเจ็บซัดนั้นซัดนี้ อ้าว แปลกแล้วนะ ก็เลยบอกโยมเขา นี่โรคที่เป็นที่โยมชน กันมาเผาอยู่เวลานี้ เริ่มเป็นขึ้นกับอาตมาแล้วเวลานี้ เป็นแบบเดียวกัน อาตมาไปแล้ว นะ อย่าให้อาตมาอยู่เลย เดี่ยวจะไม่มีใครกุสลาแหละเวลาอาตมาตายแล้ว เพราะมี พระองค์เดียวมากุสลาอยู่นั้น พอพระองค์นี้ตายแล้วใครจะมากุสลาใคร เราบอกเขาให้อาตมากลับไปพักเถอะ เขาเห็นใจทันทีให้ไปทันทีเลย ไม่มีคัดมีค้ำ เพราะเขาเห็นแล้ว ที่ตาย มีหน้าซ้ำเราก็จะตายแบบเดียวกันนี้ เขาก็ยิง โอ้ย งั้นไม่ได้ๆ ให้ท่านไปๆ เราก็กลับ

พอกลับไปแล้วเขาก็รุมมาหาเรา เพราะกลัวจะตายแบบเดียวกัน เพราะโรคอันนี้ มันเป็นแบบเดียวกัน สองวันตาย สามวันตาย ถ้าเลยสามวันไปแล้วไม่ตายนะ ผ่านได้ เริ่มตันสองวันตาย สามวันตาย อยู่ในยานี้ ที่นี้พอเราไปถึงนั้นแล้ว โรคมันหมุนเข้ามา โอ้ อย่างนี้เองที่เขาเป็นเขาตาย อย่างที่เป็นกับเรา ถ้าแก้ไม่ได้ก็จะไปแบบเดียวกัน ตายเหมือนกัน พอไปแล้วก็ขึ้นเวที เขาก็รุมมาคนทั้งบ้าน พอทราบที่เราไม่สบายนี้รุมมา ไล่หนีหมดไม่ให้ใครมา เอาอะไรมาไม่เอา ยาอันนั้นมาอันนี้มาไม่เอาทั้งนั้น ยาของอาตมา มีแล้ว ไม่ได้บอกว่ามีแล้วคือยาอะไร ไปพากันกลับ ไล่แตกฮือเลยนะ

พอเขากลับแล้วขึ้นเวที นี่ที่ว่าขึ้นเวทีเป็นกังวลนะ จิตของเราเวลานี้กำลังหมุน เป็นธรรมจักรที่จะพุ่งขึ้นสู่นิพพานว่างใจเลย แต่มันยังไม่ถึงนิพพาน มันหมุนตัวๆ โรคอันนี้มันเป็นอุปสรรค เลยมาเป็นกังวลกัน เอ๊ะ นี่เวลาตายนี้จะทำไง ตายแล้วเรายังจะค้าง นะ ค้างที่ไหนวันสองวันเราก็กไม่ยอกค้าง ถ้าจิตถึงนิพพานบึงในหัวใจนี้แล้ว ไปเมื่อไร ได้ แต่เดี๋ยวนี้มันยังไม่ถึง เลยเป็นห่วงเรื่องความตาย ยังไม่ยอกตายตอนนี้ เพราะตายแล้วจะไปค้าง เรื่องไปนะไปไม่กลับ หากเป็นชั้นใดชั้นหนึ่งอยู่นั้นแหละ ไม่เอา จะให้พุ่งถึงนิพพานทีเดียว

สักเดี๋ยวพระธรรมท่านก็เตือนขึ้นมา เออ เรื่องความเป็นความตายนี้เป็นอริยสัจ ท่านเคยปฏิบัติมาแล้วตั้งแต่สมัยนั่งหามรุ่งหามค่ำ ท่านทำไมถึงไม่นำอูบายวิธีการนั้น มาใช้ มาห่วงมาโยอะไรเรื่องความเป็นความตาย เมื่ออยู่ได้ก็อยู่ ถึงกาลตายก็ตายไปชิวเวลายังไม่ตาย เอ้า เร่งเข้าชิว ธรรมชั้นนะ พอว่าอย่างนั้นปิดเลยเรื่องความเป็นความตาย

เอา เข้าสงครามพัดกัน พิจารณากันเรื่องทุกข์เวทนาเห็นชัดเจน ธรรมโอสธแก่โรค ปัจจุบันเลยเถียวนะ

เราเอาตะเกียงโປ้เล็กๆ จุดแล้วเอาไปไว้บน เราอยู่ในมุ้ง หากว่ามีอะไรเกิดขึ้นมา เตี่ยวกระทบกระเทือนกับไฟแล้วไหม้มุ้ง แล้วเผาเราทั้งเป็น เราจึงเอาไปวางไว้บน เข้าพัดกันอยู่ในมุ้ง ไล่กันละที่นี้ เราก็คเคยพิจารณามาแล้ว พอพระธรรมท่านเตือนอย่างนั้นแล้วมันก็หมุนกลับปุปทันทีเลย ไม่ห่วงเรื่องเป็นเรื่องตาย ดูแต่อริยสังข์ คือเป็นความจริง พัดกัน ไล่ทุกข์เวทนา ไล่กันหมุนกันๆ เข้าไป โอ้ย อันนี้เห็นได้ชัด คือที่เป็นห่วงยังไม่อยากตายเพราะไม่อยากค้าง ให้กลับไม่กลับ แต่ค้างไม่เอา ถ้าถึงนิพพานแล้วเอา ไปเมื่อไรไปได้เลย เตี่ยวนี้ก็ได้เราว่า แต่นี้ยังไม่ถึงนั้นยังไม่อยากไป นี่ละที่ว่าไม่อยากไปแล้วพระธรรมท่านเตือน ไม่อยากอะไรอย่างนั้นท่านว่า

พิจารณากัน พัดกันเลยที่นี้ ตั้งแต่หัวค้ำหอกทุ่มกว่า หมุนกันอยู่เลย ทุกขเวทนามกับสติปัญญา พัดอริยสังข์กัน มันค่อยถอยออกๆ รู้ในจิตนะ รู้อย่างชัดเจน และทุกขเวทนาที่เป็นหอกเป็นหลาวทิ่มแทงประสานกันมานี้ พิจารณาครอบหมดแล้วจางไปๆ ฟาดจนจิตครอบหมดเลย ว่างหมดไม่มีอะไรเหลือ ทุกขเวทนาทั้งหลายเหล่านั้นล้มไปเลย เหลือแต่จิตเข้าถึงที่แล้วว่างเปล่าไปหมด ร่างกายสังขารไม่มี มีแต่จิตที่สว่างจ้า แล้วทุกขเวทนานั้นจะมีมาจากไหน เมื่อร่างกายสังขารร่างกายไม่มี ไม่มีในความรู้สึกนะ มันปล่อยกันหมดแล้ว แล้วทุกขเวทนามันจะมาจากไหน นั่นละจาลงแล้ว

ที่นี้พอจิตมันครอบหมดแล้วที่นี้แน่ใจไม่ตาย นั่นเห็นไหมละ ไม่ตายอย่างเขาตาย ละที่นี้ไม่ตาย มันถอนกันออกด้วยอริยสังข์ ถอนออกด้วยปัญญา สติปัญญาหมุนกันตลอดเลย นี่ถอยไม่ได้นะเหมือนนักมวยเข้าวงใน เมื่อเข้าถึงจุดนี้แล้วจะถอยกันไม่ได้ เป็นกับตายก็ชัดกันเลย แล้วจิตอันนี้เรื่องทุกขเวทนามันก็จางออกๆ ถอยออกๆ พิจารณาตามกันเรื่อยๆ จนกระทั่งหายไปจนหมดไม่มีอะไรเหลือเลยในร่างกาย จิตก็ลงถึงที่ พอพิจารณานี้รอบแล้วจิตก็ลงเต็มที ที่นี้พอถอนขึ้นมาโล่งหมดเลย ร่างกายนี้โล่งหมด หาย ไม่มีอะไรละ ออกจากนั้นก็ลงเดินจงกรม

พอตื่นเข้ามาไม่ได้นอนนะวันนั้น พอเริ่มสว่างบ้างเห็นผู้เฒ่าคนหนึ่งปุปปิบเข้ามาใกล้ๆ นี่ อ้าว มาอะไรนี่ะยังไม่สว่างดี อู๊ย ผมไม่ได้กลับบ้าน ผมอยู่ฟากกอไผ่ผมก็ไม่ได้นอนว่างั้น สังเกตคอยดูแลท่าน ดูท่านอยู่ตลอดเวลา กลัวท่านจะตายความหมายเขา เพราะโรคอันนี้เป็นโรคแบบเดียวกัน เป็นโรคที่น่ากลัวมาก เราก็บอกว่าไม่ตายแหละ เห็นท่านลงเดินจงกรมแล้วก็ค่อยเบาใจบ้าง ไม่เป็นไรละที่นี้ท่านเดินจงกรมได้แล้ว สว่างผมถึงมาดู ไม่มีอะไรละไปกลับบ้านว่างั้น

นี่ละเรื่องราวมันที่ยังไม่อยากตาย คือมันจะค้าง ยังไม่อยากตาย คือหวังว่ามันจะค้าง ชั้นใดชั้นหนึ่งก็ตาม พุดให้เต็มยศก็ชั้นสุทธาวาสนั่นแหละ เอาพุดให้มันชัดๆ เลย แต่มันยังไม่ถึงที่สุดคือออกนิชฐาแล้วพุ่งเข้าถึงนิพพาน มันหวังอยู่ตรงนี้นะ ไปปักค้ำอยู่ที่ไหนก็ไม่เอา ต้องให้ถึง เมื่อถึงแล้วตายเมื่อไรได้เลย ที่นี้มันยังไม่ถึงเรามาเป็นห่วงอันนี้ พระธรรมท่านจึงเตือนขึ้นมา พอเตือนขึ้นมานี้ก็พืดกันเลย พุ่งทะลุกลางคีนหายเงียบเลย ไม่ตาย นี่ละเรื่องความห่วงความตายเรามี เคยมีในใจเราแล้ว ห่วงว่าจะตกค้ำอยู่ชั้นใดชั้นหนึ่ง พุดให้มันชัดๆ ในสุทธาวาส ๕ ชั้น ถึงชั้นใดก็ตามก็เป็นชั้นที่ต้องค้างเสียก่อน ถ้านิพพานไม่ค้าง นี้อยากให้ถึงนั่น พอพิจารณาข้างตบั้นอันนี้หายหมดแล้วจิตก็ว่างเปล่าไม่มีอะไร ไร้เรื่องห่วงไม่ห่วงเลยไม่สนใจความเป็นความตาย

พุดถึงเรื่องจิตใจธรรมโอสถ ใจอยู่กับธรรม ธรรมอยู่กับใจ แล้วหมุนตัวเอง แก่ไขตัวเองอยู่ตรงนั้น หากว่ามันจะไปในเวลานั้นก็ไปหายห่วง ที่จะให้ไปผิตไปพลาด ไม่มี จิตดวงนี้ไม่มี ลงชั้นนี้แล้วสติปัญญาเป็นอัตโนมัติ ไม่มีเปลอ ฟุ้งๆ ตลอดเป็นอัตโนมัติของตนเอง นี่การปฏิบัติจิต พอถึงนั้นแล้วก็เลยไม่ว่า ตายวันไหนก็ได้ไม่ตายก็ได้ พอพุ่งถึงที่แล้วหายห่วง ตายไม่ตายเราก็อยู่อย่างนี้แหละ ถึงวันเวลา ก็ไปเลย มีอะไรอีกที่นี้ มีเท่านั้นละ

(หลวงตาครับ มาจากโรงพยาบาลเพ็ญครับ จะมาขอเครื่องล้างฟิล์มห้องเอกซเรย์ครับ) มันเป็นอะไรเอกซเรย์ ถึงมาขอ (พอดีคนไข้ที่มารักษาที่โรงพยาบาลเพ็ญ อุบัติเหตุฉุกเฉินนี้ต้องใช้เวลามากก่อนจะส่งเข้ามาที่อุตราชนะครับ ก็เลยจะมาขอเครื่องล้างฟิล์มครับ) โอ๊ย เวลานี้ก็กำลังหนักเราก็ดี ไม่ทราบจะให้ทางไหนๆ บ้าง มันหนักมากนะเรา เมื่อวานนี้ก็สั่งรถให้โรงพยาบาลภูหลวงแล้วนี่ก็แสน รถพยาบาลทุกวันนี้คันหนึ่งก็แสน มันเกือบล้นแล้ว อย่างนี้ละเรา

หมอวิชัยหรือแต่ก่อนมันเป็นผู้อำนวยการอยู่โรงพยาบาลเพ็ญ หมอวิชัยหรือที่มันโจมตีหลวงตาบัวหมอวิชัยนี้ มันชี้ใส่หัวเรา หมอวิชัยนี้ อูบายวิธีการให้เราช่วยเหลือมัน พอเราเข้าไปนั้นก็บอกอันนั้นชัดซ้องอันนี้ขาดเขิน แล้วว่าเรื่อยๆ เราก็เข้าห้องๆ ฟาดเป็นล้านๆ ช่วย เครื่องมือผ่าตัดเครื่องมืออะไรในห้องผ่าตัด ที่เป็นสำคัญๆ เราช่วยในระยณะนั้นหลายล้านนะ พอก้าวออกมาที่รถไปเกมนักก็เอามาขวางหน้าไว้ รถไปเกนี่คืออูบายขอรอดเข้าใจไหม ขวางหน้าที่เราจะออก อ้าว รถมายังงั้นะ รถนี้มันใช้ไม่ได้เห็นไหมละ ตกลงเราก็ให้รถคันนี้อีก นี่หมอวิชัย

แล้วโจมตีเรามาตลอด มันเป็นอย่างหมอวิชัย มันเป็นหมอวิชัยไปนานเท่าไรแล้วละ มันไม่รู้จักบุญจักคุณ เราจึงบอกได้ว่ามันไม่เจริญนะคนๆ นั้นะ เราว่างั้น ถ้าเราชี้แล้วไม่ผิตนะ มันสะเทือนใจแล้วออกปิ้งไม่ผิต มันชี้ใส่บุญใส่คุณเราเรารู้เมื่อไร หมอ

ทั้งหลายทั่วประเทศไทยเขาไม่เคย เขายกมือไหว้ๆ เห็นเราเหมือนเห็นพ่อเห็นแม่ ไปโรงพยาบาลไหนรุมมาๆ เหมือนพ่อแม่มาเยี่ยมลูก พอเสียดสะๆ นี่โรงพยาบาลอำเภอ เพ็ญน้อยเมื่อไรที่เราไปช่วยหลายล้านนะ ตอนนั้นหมอวิชัยแกเป็นผู้อำนวยการอยู่นั้น พอจากนั้นก็มาโจมตีเรา ใครก็ได้ยื่นทั่วประเทศไม่ใช่เหรอเขาโจมตีเรา เราสลดสังเวชนะ จนกระทั่งเราบอกหมอคนนี้นั้นจะไม่เจริญนะ มันเหยียบหัวบ่อบุญบ่อคุณ

โลกทั้งหลายเขารู้บุญรู้คุณกัน หมอคนนี้ทำไมจิตใจต่ำทรามนั้กันนะ เราก็ออย่างนี้ละ ไม่เจริญนะ แล้วมันจะไม่เจริญ มันจะเจริญไปไหนก็เจริญแต่ชื่อเข้าใจไหมละ ตัวมันจะจม มันกระเทือนใจเราถึงพูดออกมาจากความกระเทือนใจ เราไม่ไปหาเรื่องหาเหตุก่อกรรมก่อเวรกับใคร เราพูดตามหลักความจริง ที่เราช่วยเหลือเต็มกำลังความสามารถ ครั้นเวลาผลออกมาโจมตีเราอย่างแผลกเหลวไปหมด มันนำทุเรศไหมละ แล้วใครเป็นผู้อำนวยการอยู่นั้น หมอวิชัยคนเก่าเหรอ (ไม่ครับ ท่านไปเป็น ส.ส. แล้วครับ ตอนนั้นคุณหมอเกรียงศักดิ์ ครับ) เหรอ ไม่ได้เซ็นชื่อดำเนินแบบเดียวกันกับหมอวิชัยเหรอ (ไม่ครับ) เซ็นชื่อแบบเดียวกัน พอเสร็จแล้วเหยียบหัวไปเลยเข้าใจไหม

ไอ้ย เราสลดสังเวชนะ ทำไมมันเป็นอย่างนี้ได้หมอคนนี้ ว่าเรียนมาสูงขนาดไหน ถึงขนาดขึ้นเป็นหมอ แล้วทำไมมาทำอย่างนี้ได้ลงคอกกับเรานี้ซี เพราะต่างคนต่างเรียนมาเหมือนกัน ปฏิบัติมาเหมือนกัน ผิดถูกชั่วดีรู้ด้วยกัน มันทำไมทำไปอย่างนั้น คือความเห็นแก่ตัวอยากยกตัวขึ้นไป อยากเป็นนั่นเป็นนี่แล้วเหยียบหัวเรา เพราะเขาถือว่าเราเป็นฝ่ายข้าศึกกับเขา เขาก็เลยมาเหยียบหัวเรา เหมือนไอ้สมัครมาเหยียบหัวเรา นี่มันจะเปิดทางเข้าไปหาพวกเปรตพวกผี ให้เห็นว่ามันมีความดีความชอบ มันสมัคร วุฒิสมาชิกหรืออะไร เขาจะเอามันเข้าไปส่วมไปถาน เหยียบหัวหลวงตาบัวเข้าไปส่วมไปถานเข้าใจ นึกว่าเหยียบจะไปขึ้นสวรรค์นิพพาน มันไม่ขึ้นนะ มันจะเข้าไปส่วมเข้าถาน

อย่างนี้ละคนใจดำน้ำขุ่นไม่มีบุญมีคุณ อยากรู้ก็ไม่เจริญบอกเลย ถ้างงมาเหยียบธรรมแล้วไม่เจริญ ใครจะเก่งขนาดไหนก็เก่งแต่ความสำคัญของตนเท่านั้น แล้วมีอะไรว่าไง พูดมันเกี่ยวกับโรงพยาบาลเพ็ญ เกี่ยวกับหมอวิชัย ที่เราช่วยเต็มที่เต็มฐานมาเหยียบหน้าผากเรา นี่ก็ฟังว่ามาจากโรงพยาบาลเพ็ญเลยกระเทือนใจเรา เราจึงได้พูดออกมา เพราะเราพูดตามความจริง เราไม่หาเรื่องใส่อะไร นี่มาเรื่องอะไร (จะมาขอเครื่องล้างฟิล์มครับ) เครื่องล้างฟิล์มมันเท่าไร (ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ครับ) นั่นซี แล้วเป็นอะไรจึงต้องมาขอ (ปัจจุบันไม่มีใช้ครับ)

แต่ก่อนล้างกันยังงัย (ใช้คนล้างเอาครับ มันจะช้า เพราะคนใช้อุบัติเหตุนี้ต้องใช้เวลาประมาณเกือบ ๔๐ นาที กว่าจะได้ส่งมาที่อุตรฯครับ) แต่ก่อนก็ใช้คนล้างเอา เราก็

อยากถามว่า เวลาที่อำเภอเพ็ญคนมันตายหมดแล้วหรือไม่มีใครมาล้างฟิล์ม เราอยากถามว่าอย่างนั้นนะเดี๋ยวนี ถ้าไม่มีจริงๆ เราจะให้ปู่เลยเข้าใจไหม ถ้ายังพอมีอยู่ก็พอจะพิจารณากันอีกทีหนึ่ง เป็นขั้นเป็นตอนนะ เอาให้ อย่าไปเอาวิชาหมอวิชัยมาเล่นกับเรานะ เราให้นี้ไม่ใช่หมอวิชัย ถ้าหมอวิชัยมาขอเรา ให้มันยกโคตรมาก็มาเถอะไม่ว่ามันเลย มันเจ็บขนาดนั้นละเรา โห เหยียบหัวเราอย่างจังๆ ไม่มีบุญมีคุณแม้แต่หน่อยเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz